

Minister Klimatu i Środowiska

Paulina Hennig-Kloska

BM-WP.050.49.2025.DI
3736231.14913396.12123802
Warszawa, 12-05-2025

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację Posła Patryka Gabriela oraz grupy Posłów w sprawie branży urządzeń OZE (znak: K10INT8907),

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z otrzymaną interpelacją, przesyłam odpowiedzi na zawarte w niej pytania, przygotowane we współpracy z Ministerstwem Rozwoju i Technologii (MRiT).

1. **Czy istnieją plany stworzenia systemu wsparcia polskich producentów urządzeń do zaopatrzenia w ciepło jak kotły do spalania biopaliw stałych i pomp ciepła?**
2. **Czy istnieją plany skoordynowania działań organizacji branżowych reprezentujących polskie firmy wytwarzające urządzenia do pozyskiwania energii ze słońca, wiatru i biomasy, które mogłyby reprezentować ich interesy oraz być partnerem polskich władz w trakcie tworzenia regulacji dotyczących tych kwestii na poziomie europejskim?**

Rząd przywiązuje wielką wagę do pomocy przedsiębiorcom w ich działaniach rozwojowych.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska (MKiŚ) realizuje zadania ministra ds. energii (dalej: Minister) polegające m.in. na prowadzeniu analiz w celu tworzenia rozwiązań systemowych i doskonalenia regulacji prawnych dotyczących wykorzystywania odnawialnych źródeł energii oraz na przygotowywaniu projektów aktów prawnych. We wskazanym zakresie resort współpracuje m.in. z przedstawicielami sektora elektroenergetyki i ciepłownictwa.

W ramach tych działań zaproszono do współpracy przedstawicieli sektora, na skutek czego 16 grudnia 2021 r. zostało zawarte m.in. Porozumienie o współpracy na rzecz rozwoju sektora fotowoltaiki (dalej: Porozumienie PV) [A]. Jego celem jest wspieranie rozwoju branży, maksymalizacja rozwoju krajowego przemysłu urządzeń fotowoltaicznych tzw. „local content” oraz promocja eksportu towarów i usług przedsiębiorców uczestniczących w lokalnym łańcuchu dostaw.

Wypracowane rozwiązania i kierunki wskażą potrzeby i wyzwania, przed którymi stoją zarówno przedsiębiorcy, jak i administracja. Nowe technologie i zmiany systemowe wynikające z polityki klimatycznej to priorytet do zastosowania na gruncie krajowym. Celem jest tworzenie prawa i warunków, które dają możliwość rozwoju zarówno

indywidualnym producentom, jak i przedsiębiorcom. Pozwoli to na dalszy dynamiczny rozwój odnawialnych źródeł energii w Polsce i nowe innowacyjne projekty.

Obecnie w ramach Porozumienia PV działają następujące grupy robocze:

- Grupa nr 1: ds. regulacji,
- Grupa nr 2: ds. Net Zero Industry Act,
- Grupa nr 3: ds. integracji sektorowej,
- Grupa nr 4: ds. sieci oraz magazynów energii.

Porozumienie PV ma na celu stworzenie stałej platformy współpracy między organami administracji rządowej, samorządu terytorialnego, inwestorami oraz operatorami w sektorze OZE. Dzięki skoordynowanym działaniom, polskie firmy mogą aktywnie uczestniczyć w procesie legislacyjnym na poziomie Unii Europejskiej (UE), co przyczynia się do rozwoju sektora odnawialnych źródeł energii w Polsce.

Ponadto, 23 listopada 2021 r. zostało podpisane „Porozumienie o współpracy na rzecz rozwoju sektora biogazu i biometanu”. Jego uczestnikami byli, podobnie jak w Porozumieniu PV, przedstawiciele administracji rządowej oraz interesariusze sektora biogazu i biometanu. Celem tej inicjatywy jest wspieranie rozwoju sektora biogazu i biometanu w Polsce, maksymalizacja tzw. „local content”, czyli udziału polskich przedsiębiorców oraz technologii w łańcuchu dostaw na potrzeby budowy i eksploatacji krajowych biogazowni i biometanowni oraz rozwój rynku i powszechnego zastosowania biogazu i biometanu w gospodarce. [B]

Maksymalizacja udziału polskich przedsiębiorców w łańcuchu dostaw materiałów i usług dla morskich farm wiatrowych jest także celem podpisanego 15 września 2021 r. „Porozumienia sektorowego na rzecz rozwoju morskiej energetyki wiatrowej w Polsce”. [C]

Stroną każdego z powyższych porozumień sektorowych może zostać każdy podmiot, który reprezentuje jedną z grup interesariuszy wymienionych w porozumieniu oraz złoży Ministrowi pisemne oświadczenie o woli przystąpienia do wypełnienia postanowień porozumienia.

MKiŚ na bieżąco wsłuchuje się w głos organizacji branżowych i współpracuje z tymi podmiotami przy wypracowywaniu rozwiązań legislacyjnych. Organizacjami branżowymi wspierającymi rozwój sektora offshore wind i reprezentującymi interesy gospodarcze przedsiębiorstw prowadzących w Polsce działalność w zakresie produkcji, usług, handlu lub budownictwa dla sektora morskiej energetyki wiatrowej jest między innymi Polska Izba Morskiej Energetyki Wiatrowej czy Fundacja Wind Industry Hub.

MRiT na podstawie Rozporządzenia z dnia 29 września 2023 r. (dalej: Rozporządzenie TCTF) [1] udziela wsparcia na inwestycje mające na celu pobudzenie i przyciągnięcie inwestycji przemysłowych związanych z produkcją czystych technologii.

Program¹ przewiduje pomoc publiczną dla przedsiębiorców w formie dotacji celowych dla inwestycji w sektorach gospodarki, które są kluczowe dla przejścia na gospodarkę o zerowej emisji netto. W jego ramach możliwe jest uzyskanie wsparcia na inwestycje mające na celu pobudzenie i przyciągnięcie inwestycji przemysłowych związanych z produkcją czystych technologii w Europie, np. wytwarzanie baterii, paneli słonecznych, turbin wiatrowych czy pomp ciepła.

¹ Dotyczy przedsięwzięcia, które przewiduje przyznawanie pomocy publicznej dla przedsiębiorców w formie dotacji celowych na podstawie Rozporządzenia TCTF,

MRiT może zawierać umowy o udzielenie dotacji z przedsiębiorcami składającymi wnioski o jej udzielenie w ramach Programu do końca 2025 r. W ramach Programu inwestor może otrzymać maks. 350 mln euro dotacji na swoją inwestycję.

Łącznie w ramach TCTF² podpisane zostały z przedsiębiorcami 3 umowy, których wartość pomocy wyniosła niespełna 2,4 mln zł. W ramach przyznanego wsparcia przedsiębiorcy zobowiązali się ponieść łączne koszty inwestycji w wysokości 10,8 mld zł oraz do utworzenia 1450 nowych miejsc pracy, w tym 160 dla osób z wyższym wykształceniem.

Branża może również korzystać ze wsparcia w zakresie umiędzynarodowienia swojej działalności. W lutym 2025 r. Rada Ministrów przyjęła dokument strategiczny Polityka promocji gospodarczej Polski [3].

Zaplanowane do 2030 r. działania będą skupiać się na:

- zwiększeniu umiędzynarodowienia polskich przedsiębiorstw (w tym zwiększenia liczby eksporterów i inwestorów zagranicznych, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw – MŚP),
- zwiększeniu udziału krajów poza unijnych w polskim eksporcie i inwestycjach, przy dalszym umacnianiu relacji gospodarczych z krajami Unii Europejskiej,
- konsekwentnym przesuwaniu się Polski na wyższe poziomy w globalnych łańcuchach wartości dodanej, w tym w szczególnie innowacyjnych branżach i na kluczowych etapach wytwarzania,
- zwiększeniu udziału wyrobów wysokoprzetworzonych i wyrobów wysokiej techniki w polskim eksporcie,
- wzroście liczby i wartości inwestycji zagranicznych realizowanych przez polskie firmy.

W działaniach promocyjnych i wspierających MRiT skupia się na 15 sektorach, które zostały zidentyfikowane jako perspektywiczne w eksporcie oraz mające największy potencjał do budowania pozytywnego wizerunku polskiej gospodarki. Działania dotyczą następujących sektorów (obejmujących zarówno towary, jak i usługi):

- 1) budownictwa,
- 2) elektroniki profesjonalnej,
- 3) farmaceutycznego i wyrobów medycznych,
- 4) ICT (Information and Communications Technology),
- 5) kosmetycznego,
- 6) lotniczo-kosmicznego,
- 7) maszyn i urządzeń,
- 8) meblarskiego,
- 9) motoryzacyjnego,
- 10) pojazdów szynowych,
- 11) przemysłu kreatywnego,
- 12) statków specjalistycznych, jachtów i łodzi,
- 13) wysokich technologii w obszarze bezpieczeństwa i towarów podwójnego zastosowania,
- 14) zielonych technologii,
- 15) spożywczego.

Niektóre z urządzeń produkowanych przez wytwórców aparatury OZE (np. kotły do spalania biomasy) są ujęte w sektorze maszyn i urządzeń (7). Natomiast usługę „wykonywanie pozostałych instalacji budowlanych, w których są pompy ciepłe”, obejmuje sektor zielonych technologii (14).

² TCTF – Tymczasowe Ramy Kryzysowe i Przejściowe (Temporary Crisis and Transition Framework).

Wymienione sektory cechują się dużą złożonością produkcji i wysoką wartością dodaną wytwarzaną w krajowych ogniwach łańcucha produkcji oraz o znacznym potencjale eksportowym. Posiadają wysoki potencjał innowacyjny, a także wpisują się w obszary wsparcia powiązane z Krajowymi Inteligentnymi Specjalizacjami (KIS). Dokonując wyboru tych sektorów, ważne było również, aby realizowały one zadanie przejścia polskiej gospodarki do produkcji dóbr bardziej złożonych, z uwzględnieniem realnych szans, jakie polskie firmy posiadają, by stać się konkurencyjnymi na zagranicznych rynkach.

W stosunku do tych sektorów wdrażane są działania wspierające i promujące eksport. Eksporterzy mogą liczyć na wsparcie dotacyjne, szkoleniowe, informacyjne, a także na promocję swoich branż i firm (np. poprzez udział w targach).

Szczególną rolę w tym zakresie odgrywa Polska Agencja Inwestycji i Handlu S.A. (dalej: PAIH), która:

- wspiera analizę potencjału eksportowego firm,
- przygotowuje dedykowane pakiety informacyjne (rynkowe, sektorowe) oraz listy kontaktów do potencjalnych kontrahentów,
- pomaga weryfikować partnerów biznesowych,
- organizuje również spotkania B2B oraz misje biznesowe,
- wspiera firmy w kontaktach z administracją na lokalnych rynkach,
- organizuje szkolenia i webinaria przybliżające firmom realia prowadzenia biznesu na poszczególnych rynkach zagranicznych,
- informuje na temat perspektyw eksportowych dla poszczególnych branż,
- prowadzi Mapę Rynków Zagranicznych agregującą informacje na temat wybranych rynków eksportowych (charakterystyka rynku, informacje sektorowe, podatkowe, logistyka, wyzwania i możliwości, kultura biznesowa).

Należy zwrócić także uwagę na program Polskie Mosty Technologiczne (PAIH), który wspiera firmy innowacyjne w przygotowaniu i realizacji strategii wejścia na wybrane rynki poza unijne oraz szereg instrumentów oferowanych przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości (PARP), jak np. programy rozwojowe dla innowacyjnych spółek (startupów) o charakterze akceleracyjnym i postakceleracyjnym, czy wsparcie promocji oraz internacjonalizacji innowacyjnych MŚP poprzez udział w prestiżowych wydarzeniach targowych i konferencjach.

Ogólnie rzecz ujmując, instytucje wspierające eksport i inwestycje zagraniczne oferują przedsiębiorcom szereg instrumentów i narzędzi wsparcia i promocji, na przykład:

- program rządowy Finansowe Wspieranie Eksportu, realizowany przez Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK) wspólnie z Korporacją Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych (KUKE), którego celem jest wsparcie polskich przedsiębiorstw w zakresie finansowania eksportu towarów i usług (w tym dóbr inwestycyjnych oraz konsumpcyjnych) oraz mechanizm stabilizacji oprocentowania kredytów eksportowych, realizowany w ramach rządowego programu Finansowe Wspieranie Eksportu,
- średnio - i długoterminowe ubezpieczenia należności w handlu międzynarodowym i ubezpieczenia inwestycji bezpośrednich za granicą (KUKE),
- ubezpieczenia należności krótkoterminowych w handlu międzynarodowym (KUKE),
- gwarancje ubezpieczeniowe potwierdzające zdolność firmy do realizacji kontraktu, dzięki którym wykonawca nie musi angażować własnych środków finansowych i może starać się o pozyskanie kolejnych zamówień (KUKE),
- gwarancje spłaty kredytu inwestycyjnego na rozbudowę potencjału produkcyjnego eksporterów (KUKE),
- kredyty udzielane m.in. przez BGK i gwarantowane przez KUKE dot. finansowania inwestycji generujących produkcję eksportową z Polski,

- Fundusz Ekspansji Zagranicznej, który współfinansuje inwestycje polskich firm na międzynarodowych rynkach (PFR TFI),
- wsparcie internacjonalizacji w ramach Programu Fundusze Europejskie dla Nowoczesnej Gospodarki 2021-2027, w tym Programu BRAND HUB, wsparcie internacjonalizacji przez wyspecjalizowane podmioty (akceleratorzy, klastry) które otrzymują wsparcie ze środków tego Programu, a także w ramach poszczególnych programów regionalnych,
- Polskie Mosty Technologiczne (realizowane przez PAIH),
- organizacja uczestnictwa Polski w wielkich wydarzeniach promocyjnych takich jak wystawy EXPO (Osaka EXPO 2025 - Polska jest tam obecna z własnym pawilonem narodowym. W trakcie trwania wystawy odbędzie się wiele wydarzeń o charakterze gospodarczym, w tym m.in. dwa fora biznesowe: eksportowe – 20 maja br. oraz inwestycyjne – 30 września br. z udziałem najwyższych władz państwowych i kierownictwa MRiT. Polscy przedsiębiorcy zachęceni są do aktywnego uczestnictwa w tych wydarzeniach i wykorzystania ich do zaprezentowania swoich towarów i usług oraz nawiązywania kontaktów z partnerami nie tylko z Japonii, ale także z innych krajów regionu),
- grupa instrumentów koncentrujących się na wsparciu szkoleniowym i doradczym, czy też na wsparciu w nawiązywaniu relacji biznesowych oferowanych przez PAIH i PARP.

Prowadzone są również działania na forum UE, polegające na angażowaniu się w kształtowanie Wspólnej Polityki Handlowej UE, w tym podejmowanie działań na rzecz:

- eliminacji barier w dostępie do rynków zagranicznych dla polskich firm,
- zapewnienie uwzględnienia polskich interesów gospodarczych w umowach o wolnym handlu zawieranych przez UE z krajami pozaunijnymi i umowach plurilateralnych zawieranych pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu (WTO),
- obronę rynku przed nieuczciwym importem z krajów trzecich,
- wsparcie działań mających na celu promocję polskiej gospodarki na rynkach światowych.

3. Czy istnieje plan rozszerzenia konsultacji branżowych kolejnych edycji programów typu „Czyste Powietrze” również o organizacje zrzeszające polskich producentów urządzeń OZE?

Nowa odsłona Programu Priorytetowego „Czyste Powietrze” została uruchomiona 31 marca br. Celem zmian było usprawnienie realizacji programu i zabezpieczenie polskich gospodarstw domowych przed nadużyciami, tak by działania na rzecz czystego powietrza i podnoszenia efektywności energetycznej były najbardziej skuteczne.

Nowe zasady programu były szeroko konsultowane w dwóch etapach. Jesienią 2024 r. MKiŚ zorganizowało konsultacje z poszczególnymi grupami interesariuszy. W spotkaniach wzięło udział ponad 200 przedstawicieli: organizacji branżowych, organizacji pozarządowych, administracji, banków oraz wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej (WFOŚiGW). Następnie Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) poddał projekt nowych zapisów konsultacjom publicznym, które odbyły się w dniach 9–27 grudnia 2024 r. Nie były one w żaden sposób ograniczone. Uwagi lub komentarze mógł zgłosić każdy podmiot, organizacja lub osoba fizyczna. Analiza zebranych uwag pozwoliła na wypracowanie optymalnych rozwiązań do nowego naboru programu.

Model szerokich konsultacji, nie tylko z organizacjami branżowymi, ale wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, może stanowić dobrą praktykę dla przyszłych edycji programu „Czyste Powietrze”.

Aktualnie MKiŚ analizuje możliwości objęcia dofinansowaniem z programu „Czyste Powietrze” wyłącznie urządzeń grzewczych produkowanych na terenie Unii Europejskiej. Kluczowe zagadnienia związane ze sposobem potwierdzania pochodzenia produktu są przedmiotem konsultacji z przedstawicielami branży producentów pomp ciepła i kotłów na biomasę z udziałem NFOŚiGW, IOŚ-PIB oraz MRiT.

4. Czy Ministerstwo Klimatu i Środowiska planuje uznanie biopaliw stałych, np. pelletu za surowiec strategiczny w krajowej polityce energetycznej, jako OZE?

Biomasa stała, w tym pellet, będzie nadal miała znaczenie jako paliwo, w szczególności w ogrzewnictwie indywidualnym. Należy jednak podkreślić, że jest to paliwo o ograniczonej podaży w odniesieniu do krajowych źródeł biomasy zrównoważonej, dlatego też nie przypisuje się mu kluczowej roli w krajowej polityce energetycznej. Prawidłowym kierunkiem transformacji systemów ciepłowniczych i przemysłowych jest elektryfikacja oraz integracja tych sektorów z systemem elektroenergetycznym.

Kwestię biopaliw stałych, w tym pelletu, należy rozpatrywać w szerszym kontekście gospodarczym. Biomasa, w szczególności surowiec drzewny, jest niezwykle cennym materiałem. Zgodnie z zasadą kaskadowego wykorzystania biomasy, biomasa drzewna powinna być wykorzystywana stosownie do jej najwyższej ekonomicznej i środowiskowej wartości dodanej zgodnie z następującą hierarchią priorytetów: produkty drewnopochodne, przedłużanie cyklu życia produktów drewnopochodnych, ponowne użycie, recykling, bioenergia i trwałe składowanie. W przypadku, gdy żadne inne zastosowanie biomasy drzewnej nie jest ekonomicznie opłacalne lub właściwe pod względem środowiskowym, odzysk energii zawartej w biomase pomaga ograniczyć produkcję energii ze źródeł nieodnawialnych.

Projekt Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu (KPEiK) do 2030 r. [D], będący aktualizacją KPEiK z 2019 r. przewidywał dotychczas, że rozwój odnawialnych źródeł energii jest jednym z głównych narzędzi dekarbonizacji gospodarki. W wartościach bezwzględnych w kolejnych latach największą rolę w realizacji całkowitego celu miała odgrywać energia pochodząca z biomasy stałej (w tym zrównoważona), ze względu na jej dominującą rolę jako OZE w ciepłownictwie. Wciąż trwają prace nad ostatecznym kształtem zaktualizowanego KPEiK.

Według danych Agencji Rynku Energii (ARE) w 2023 r. produkcja energii elektrycznej z OZE w Polsce wyniosła 45,15 TWh (27,13% ogólnej generacji). Za ponad 17% produkcji energii z OZE odpowiedzialna była biomasa. Według danych ARE w 2023 r. udział energii elektrycznej z instalacji biomasowych i współspalania biomasy w produkcji energii w 2023r. wyniósł 3,9%. Jak wynika z danych Eurostatu w 2022 r. udział OZE w zużyciu energii pierwotnej w Polsce wyniósł 13,2%. Blisko 2/3 (64,1%-366,1 PJ) z niej stanowiła biomasa drzewna.

Jak wynika z danych Eurostatu, Polska zajmuje 8 miejsce w Europie pod względem zużycia biomasy na cele energetyczne. W zestawieniu nasz kraj wyprzedzają takie państwa jak Finlandia, Dania czy Estonia, w których udział OZE w produkcji energii elektrycznej jest znacznie wyższy.

Według danych Urzędu Regulacji Energetyki (URE) w 2022 r. OZE odpowiadało za 12,6% produkcji ciepła w Polsce (w kogeneracji 15,3%), z czego aż, 97,4% pochodziło z

biomasy. Obecnie udział paliw węglowych w strukturze zużycia paliw w ciepłownictwie w 2022 r. wyniósł 66,2% (60,5% w kogeneracji).

Z powyższego wynika, że wykorzystanie biomasy miało dotychczas kluczowe znaczenie dla transformacji sektora ciepłowniczego i ograniczania roli paliw kopalnych.

Niezależnie od powyższego, należy mieć na uwadze, że obecnie rozpoczęły się prace mające na celu implementację do polskiego porządku prawnego przepisów Dyrektywy RED III [2], która nakłada pewne restrykcje w zakresie wykorzystywania paliw z biomasy, m.in.:

- zastrzega kryteria zrównoważonego rozwoju (KZR) dla biomasy wykorzystywanej w niektórych instalacjach odnawialnego źródła energii (m.in. objęcie kryteriami dotyczącymi biomasy rolniczej również biomasę leśną),
- nakłada obowiązek redukcji emisji gazów cieplarnianych o 80% przez niektóre instalacje OZE,
- wprowadza zasadę kaskadowości w odniesieniu do biomasy drzewnej.

Zasadę kaskadowego wykorzystania biomasy, o której mowa powyżej, wdroży już w najbliższym czasie Rozporządzenie w sprawie cech jakościowo-wymiarowych drewna energetycznego. Do 19 maja 2025 r. będzie trwał tzw. standstill (okres obowiązkowego wstrzymania prac legislacyjnych), po którego upływie zostanie ono wydane.

Rozporządzenie to adresuje kwestię optymalnego wykorzystania surowca drzewnego na potrzeby przemysłowe oraz energetyczne. Definicja drewna energetycznego zawarta została w art. 2 pkt 7a ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Nadrzędną funkcją projektowanego rozporządzenia jest eliminacja, zgodnie z ww. przepisem ustawy o odnawialnych źródłach energii, zjawiska spalania w energetyce zawodowej drewna, które może zostać wykorzystane przemysłowo w inny, bardziej korzystny gospodarczo sposób. Projektowane rozporządzenie ma służyć racjonalizacji i optymalizacji gospodarki drewnem, a także odpowiadać społecznemu oczekiwaniu, aby drewno możliwe do wykorzystania w bardziej korzystny ekonomicznie sposób nie było spalane w energetyce zawodowej. Przyjęty zabieg jest też korzystny z perspektywy ochrony środowiska, zmniejszając presję na wyręb lasów ze strony energetyki zawodowej. Jest on wyrazem sygnału, że dekarbonizacja ciepłownictwa systemowego i energetyka nie mogą opierać się o wykorzystanie biomasy jako głównym kierunkiem transformacji tych sektorów. Polska nie dysponuje bowiem wystarczającym potencjałem zrównoważonej biomasy drzewnej, aby realizować transformację energetyczną w ten sposób.

Z wyrazami szacunku

Paulina Hennig-Kłoska

Minister Klimatu i Środowiska

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

/ – podpisany cyfrowo/

Podstawa prawna:

- [1] Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 29 września 2023 r. w sprawie udzielania pomocy publicznej na realizację projektów inwestycyjnych o znaczeniu strategicznym dla przejścia na gospodarkę o zerowej emisji netto (Dz.U. 2023 poz. 2127).
- [2] Uchwała nr 13 RADY MINISTRÓW z dnia 11 lutego 2025 r. w sprawie przyjęcia „Polityki Promocji Gospodarczej Polski” (RM-06111-173-24), wydana na podstawie art. 21f ust. 4 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2024 r. poz. 324, 862, 1717 i 1940).
- [3] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca Dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i Dyrektywę 98/70/WE w zakresie promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca Dyrektywę (UE) 2015/652.

Inne źródła:

- [A] <https://www.gov.pl/web/klimat/porozumienie-o-wspolpracy-na-rzecz-rozwoju-sektora-fotowoltaiki>,
- [B] <https://www.gov.pl/web/klimat/porozumienie-o-wspolpracy-na-rzecz-rozwoju-sektora-biogazu-i-biometanu>,
- [C] <https://www.gov.pl/web/morska-energetyka-wiatrowa/porozumienie-sektorowe-na-rzecz-rozwoju-morskiej-energetyki-wiatrowej-w-polsce>,
- [D] <https://www.gov.pl/web/klimat/krajowy-plan-na-rzecz-energii-i-klimatu>.

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych, KPRM
2. Ministerstwo Rozwoju i Technologii